

Magasinet Kunst mødte billedkunstneren Iben Dalgaard til en samtale om en installation, der tager udgangspunkt i ordsprog og talemåder

FUCK
YOU

Kunstens virvar af betydninger ...

AF ANNETTE LINDROOS, MAG.ART I KUNSTHISTORIE **KUNST**

AL: På en soloudstilling på Galleri Thomassen i Göteborg i efteråret 2006 viste du installationen "Draped Sentences", der tager udgangspunkt i ordsprog og talemåder. Fortæl lidt om idéen bag værkerne.

ID: På udstillingen arbejder jeg med en blanding af broderi og maleri - et møde, der fraskriver sig bestemte værkkategorier i og med, at værkerne fremstår som objekter. De op-hængte værker består af tekstlige udsagn sirligt broderede med fladsting, hvilket skal give associationer til tidligere tiders almuebilleder med broderede ordsprog og religiøse, opbyggelige leveregler. På blomstret stof, der er bemalet med hvid maling, har jeg broderet danske, svenske og engelske ordsprog og talemåder. Billederne er indrammet i små og store trærammer med glas og fremstår på den måde som nævnt objektagtige. Omkring de forskellige udsagn har jeg, med en lille mårhårs pensel, malet med små hvide penselstrøg, der skal mime den ekspressive malemåde. Samtidig bliver det underspillet ved, at der bliver malet hvidt på hvidt. Derved ophæves den gængse larmende ekspressivitet. Med andre ord sætter jeg spørgsmål ved kunstens traditionelle udtryk og virkemidler.

AL: Dine vægobjekter har på den ene side referencer til det klassiske maleri med blomsterlærredet, og til gammeldags, tunge broderiudsmykninger og på den anden side referencer til det spontane, ekspressive maleri. To umiddelbart umage og uforenelige størrelser.

ID: Ja, der opstår en tilsigtet absurditet i hele værkprocessen – og i udtrykket, fordi den enorme tid, der er indlagt i hvert enkelt broderet værk, står i skærende kontrast til den midede – og hurtige ekspressive malemåde. På metaplanet handler det i bund og grund om, hvad kunst er for en størrelse: Hvad gør kunst til kunst? Ved at benytte sig af ikke-kunstneriske teknikker i traditionel forstand, idet broderiet generelt ikke

anses som andet end en 'kvindesyssel' med lav status, rykker man derved ved hele værkkarakteren.

AL: Ved nærmere gennemlæsning af den broderede tekst er det ikke ligefrem moralske sentenser man konfronteres med.

ID: Nej, objekterne repræsenterer hverken det hjemlige eller trygge. Jeg har i stedet givet udsagnene indtil flere twists, forstået på den måde, at jeg har omskrevet kendte ordsprog, som normalt er opbyggelige og moralske og omdannet dem til absurditeter eller amoralske udsagn fx "Det er bedre at have en fugl i ånden end 10 påtaget", "Kærlighed narrer længst" eller "Rige børn leger bedst". Kunsten skal ikke være bedrevidende og fortælle publikum hvad der er 'ret og vrang', men blot stille tingene på hovedet og fremlægge anderledes synsvinkler. I den sammenhæng har humoren en befriende evne til at sætte noget i spil..... Det engelske ord 'sentence' betyder jo som bekendt også dom, hvilket jeg bruger til at antyde, at bedrevidende (leve-)regler kan angribes – og dømmes.

AL: Når beskueren træder ind i galleriet kan man ikke se vægobjekterne, fordi der hænger draperede forhæng foran – deraf også en del af titlen på installationen. I modsætning til den bulgarsk-amerikanske environmentkunstner Christo, der hermetisk indpakker kendte offentlige bygninger og landskaber, har du lavet en mere løs indpakning af galleriets indre arkitektur og dine vægobjekter. Hvilket formål har disse forhæng?

ID: Beskueren træder ind i et harmonisk rum, umiddelbart rensat for indtryk udover selve den arkitektoniske omformulering af rummene, som skabes af de hvide draperede forhæng, der hænger fra gulv til loft ca. en meter fra væggene i et roligt og kontinuerligt forløb. Det er meningen, at det luftige og let bevægelige forhæng skal give en umiddelbar sakral og meditativ stemning, men også fornemmelsen af inkonsistens.

>>

>> **AL:** De draperede forhæng er i høj grad med til at pirre beskuerens nysgerrighed. Hvilke følelser og stemninger ønsker du at fremkalde hos beskueren?

ID: Jeg spiller først og fremmest på beskuernes fysiske tilstedeværelse og deres ageren rundt i rummet, idet de pludselig bliver deres egen tilstedeværelse bevidst, da de må manøvrere sig rundt blandt andre tilstedeværende. Beskueren skal desuden selv være opsøgende og får intet forærende. Idéen er, at den smalle passage mellem værkerne og forhænget skaber et begrænset bevægerum, hvor der opstår en påtvungen intimitet og direktehed. Den klassiske 'træden tilbage' for at beundre det unikke kunstværk bliver ophævet i kraft af, at beskueren står ansigt til ansigt med værket. Bag forhængene opstår der et virvar af betydninger, idet objekterne udsiger diverse ytringer, som man som beskuer selv må stille sig helt anderledes konkret til. Samtidig forsøger jeg at skabe en følelse af diskontinuitet, fordi beskueren ikke er i stand til at overskue hele installationen i ét blik. Jeg forsøger at lede og vildlede på samme tid.

AL: Du har opbygget de tre udstillingsrum tematisk: i det første rum vises de bearbejdede ordsprog i store rammer, i det andet rum amerikanske slang-udtryk og i det tredje rum hænger en række hvide herreskjorter med broderede ytringer. Hvorfor hænger vægobjekterne i det andet rum ikke i samme højde?

ID: Idéen med billedserien med de amerikanske slangudtryk er bl.a. at illustrere forholdet mellem den hurtige ytring og den langsommelige broderi- og maleriproces. Desuden er ophængningen af disse objekter knyttet til den fysiske gestik

fx er værket "FUCK YOU" ophængt i samme højde som en fremstrakt arm, "PISS OFF" i gulvhøjde, "MY GOD" i loft-højde osv., hvilket, ud over ophængningen, er antydnet med et stort sort kryds på gulvet, hvorfra jeg har stået og udpeget værkernes placering; som et ophængningsprincip. Det er en lidt ironisk kommentar til 'kunstnerens udgangsposition' og dennes mange kunstneriske valg og principper. Men samtidig fortæller det også om, hvordan sprog og fysiske gestalter nøje hænger sammen med hinanden. Alle værkerne på udstillingen ligger derfor i forlængelse af min tidligere praksis med fokus på mødet mellem sprog og sansning. Jeg er interesseret i at afsøge det kontekstuelle samspil, hvoraf betydninger og vores virkelighedsopfattelse dannes. Beskueren skal være med til at aktualisere værkets betydning med afsæt i egne erfaringer.

